Я так давно не чув, як перепел вночі
Запідпадьомкає, як в лузі деркачі
Охриплим голосом задеркотять жагуче.
Ти вперше чуєш це, маленький мій унуче,
Що довго так не спиш, дивуючи з життя,

Люби його, люби, як я любив, дитя,
Як знову я ладен — і можу ще любити!
Перед тобою світ — великий том розкритий,
І перші букви в нім тобі лише дались...
Що ж! Ті, що я не знав, спізнаєш ти колись!

1951